Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 11 Aug. 1491, 1491 Seite 72

¶ De desiderio aīe sentiētis deum
¶ Capitulū III.

[T]E igitur clemē
tissime deus inuoco in animaꝫ
meā quā p̄pas ad capiendū
te: ex desiderio qđ inspiras ei. Intra ro/
go in eam ⁊ coapta eaꝫ tibi: vt possideas
illam quā fecisti: ⁊ refecisti: vt habeam te
velut signaculuꝫ sup cor meum. Queso
pijssime inuocantē te nō deseras. q2 pri/
usq̄ꝫ te innocarem me vocasti ⁊ quesisti.
vt ego seruus tu⁹ te quererē: querēdo in
uenirem: et inuentū amarem. Quesiui et
inueni te domine: ⁊ amare desidero. Au/
ge desideriū meū ⁊ da quod peto: quoni/
am si cuncta que fecisti mihi dederis: nō
sufficit seruo tuo. nisi teip̄m dederis. Da
ergo teip̄m mihi deus me⁹: redde te mi/
hi. En amo te: et si parū est amem validi
us. Tuo ergo amore teneor: tuo deside/
rio flagro: tua dulci memoria delector.
Ecce dū tibi mens mea suspirat: ⁊ tuam
ineffabilem pietatem meditatur: ip̄a car/
nis sarcina minus grauat: cogitationum
tumultus cessat. pondus mortalitatis ⁊
miseriaꝝ more solito nō hebetat: silēt cū
cta. tranquilla sunt oīa. cor ardet. ani/
mus gaudet. memoria viget. intellectus
lucet. ⁊ totus spūs ex desiderio visionis
tue accensus inuisibiliū amore rapi se vi
det. assumat spirit⁹ me⁹ pennas vt aq̄le:
volet ⁊ nō deficiat: volet ⁊ ꝑueniat vsq̄ꝫ
ad decorē domus tue: et thronū gl'ie tue.
⁊ ibi sup mēsam refectōis ciuiū sup̄norū
pascat̄ de occultis tuis in loco pascue iu
xta fluēta plenissima. Tu esto exultatio
nr̄a q̄ es spes nr̄a sal⁹ atq̄ꝫ redēptio. Tu
esto nostꝝ gaudiū q̄ es futuꝝ p̄miuꝫ. Te
sp querat aīa mea. ⁊ tu p̄sta vt q̄rendo nō
deficiat.

¶ De miseria anime que dominū nostꝝ
iesum christū non amat nec querit.
¶ Capitulū IIII

[V]E misere ani
me q̄ christū n̄ q̄rit n̄ amat
arida manet ⁊ misera. Per/
dit qđ viuit q̄ te deū non diligit. Qui cu
rat viuere nō ꝓpter te dn̄e: nihil est et ꝓ
nihilo est. Qui tibi viuere r̄cusat mortu/
us est. Qui tibi nō sapit desipit. Miseri
cordissime tibi me ꝯmendo reddo et ꝯce
do. ꝑ quē sum viuo ⁊ sapio. In te cōfido
spero ⁊ totā spem meā pono. ꝑ quē resur
gā viuā ⁊ req̄escam. Te cupio diligo ⁊ a/
doro: cū q̄ manebo regnabo et btūs ero.
Anima q̄ te nō q̄rit n̄ diligit: mūdū dili
git: peccatis seruit: ⁊ vicijs subiecta est.
nunq̄ꝫ q̄eta: nunq̄ꝫ secura est. Famulet̄ ti
bi sp mens mea pijssime: suspiret tibi sp
ꝑegrinatio mea. ardeat ī amore tuo cor me
ūm. req̄escat in te de⁹ meus aīa mea. ꝯtē
plet̄ te in mētis excessu: cantet laudes tu/
as in iubilatōe: ⁊ hec sit ī hoc exilio meo
ꝯsolatio mea. Cōfugiat mēs mea sb vm
bra alaꝝ tuaꝝ ab estib⁹ cogitatōnū seculi
hui⁹. Repauset ī te cor meū: cor mare ma
gnū tumēs fluctib⁹. O diues oīm bono/
rū: dapū sup̄ne satietat̄ opulētissime lar/
gitor de⁹. da lasso cibū: collige disp̄sum. li
bera captiuū: ⁊ reintegra scissuꝫ. En stat
ad ostiū ⁊ pulsat. Obsecro ꝑ viscera mise
ricordie tue quib⁹ visitasti nos oriēs ex al
to. iube pulsanti misero ap̄iri: vt liberis
gressib⁹ ingrediat̄ ad te: ⁊ req̄escat in te.
⁊ reficiat̄ de te pane celesti. Tu eni es pa/
nis ⁊ fons vite. tu lumē claritat̄ eterne.
tu oīa ex q̄b⁹ viuūt recti q̄ diligūt te

¶ De desiderio anime ¶ Cap. V.

[D]Eus lumē cor
diū te videntiū: ⁊ vita aīarū
te amātiū. ⁊ v̄t⁹ cogitatōnuꝫ
te q̄rentiū: da vt sctō amori tuo inhereā.
Ueni rogo in cor meū ⁊ ab vbtate volu/
ptat̄ tue inebria illud: vt obliuiscar ista
t̄palia. Pudet ac piget me talia pati q̄lia
mund⁹ iste agit. Triste ē mihi qđ video.
graue ē oē qđ de trāsitorijs audio. Ad
iuua me dn̄e deus me⁹. ⁊ da leticiā ī cor/
de meo. veni ad me vt videā te. Sꝫ āgu
sta est mihi dom⁹ aīe mee: q̄ vēias ad eā:
dilatet̄ a te. Ruinosa est refice eā. Habꝫ
plīma q̄ offendant ocl'os tuos: fateor ⁊
scio. sꝫ q̄s mūdabit eā: aut cui alteri p̄ter
te clamabo: Ab occl't̄ meis mūda me do
mine. et ab alienis parce seruo tuo. Fac

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0072
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG